

آلودگی‌های سمی خزر از مرز بحران گذشته است

۰۹ مهر ۱۳۹۳

ورود سموم کشاورزی سرطان‌زا به آب‌های دریای خزر از طریق پساب‌ها، وضعیت زیست‌محیطی این دریاچه را بحرانی کرده و سلامت آبزیان و انسان را به شدت در خطر انداخته است.

اصلی‌ترین آلودگی‌های خزر به دلیل ورود پساب و سموم کشاورزی است

مهم‌ترین آلودگی‌های دریای خزر شامل سموم ارگانوکلره و ارگانوفسفره است که به دلیل تراکم فعالیت‌های کشاورزی در سواحل دریای خزر و استفاده بیش از حد از این سموم میزان این آلودگی سرطان‌زا در این دریا بسیار بالا رفته است.

به گزارش خبرگزاری مهر، امید صدیقی، متخصص اکوبیولوژی، می‌گوید بسیاری از سم‌های خطرناک و سرطان‌زا در ایران ممنوع شده‌است اما از آن‌جا که این سموم با نام‌های تجاری جدید وارد بازار می‌شوند کشاورزان همچنان از آن‌ها استفاده می‌کنند.

از سوی دیگر به دلیل ورود فاضلاب خانگی از شهرهای ساحلی اطراف دریای خزر به این دریا که حاوی نیترات‌ها، نیتریت‌ها و آلودگی میکروبی بوده احتمال سرطان‌زا بودن آب دریای خزر بالاتر رفته است.

به گفته این اکوبیولوژیست، حداقل سالی یک بار میزان آلاینده‌های دریای خزر باید مورد پایش و سنجش قرار بگیرد.

آلودگی‌های دریای خزر که از سوی ایران تولید می‌شود، بیشتر ناشی از پساب‌ها و سموم کشاورزی است در حالی که در دیگر کشورهای حوزه این دریا آلودگی‌های سرطان‌زا از طریق آلودگی‌های نفتی وارد خزر می‌شوند که این آلاینده‌های آلی ممکن است در بافت‌ها و رسوبات دریا نفوذ کنند و مدت‌ها باقی بمانند.

با این‌حال به گفته این کارشناس، نمی‌توان به طور دقیق مشخص کرد آیا بین میزان بالای سرطان در استان مازندران و آلودگی‌های دریای خزر ارتباط مستقیمی هست یا خیر و برای این کار باید تحقیقات ویژه‌ای صورت بگیرد. به گفته صدیقی، اینکه گفته می‌شود استان مازندران بالاترین میزان سرطان‌زا به دلیل استفاده از آبیان دریای خزر دارد براساس مستندات علمی نیست چراکه میزان آلودگی سموم کلره و فسفره در گیلان هم با کشاورزی مترکم به همین اندازه است و اگر ارتباط مستقیم بین سرطان و استفاده از آبیان دریای خزر وجود داشت می‌بایست میزان سرطان در گیلان هم بالا باشد.

پیش‌تر یک عضو هیأت علمی سازمان تحقیقات گیاهپزشکی ایران نیز از مسمومیت ماهیان خزر به سموم کشاورزی خبر داده بود.

به گفته حسن حیدری، ۷۰ درصد سموم کشاورزی ایران در مازندران مصرف می‌شود و پساب سمی مزارع هم از طریق رودخانه‌های این منطقه به دریا ریخته می‌شود. اما از آن‌جا که دریای خزر در واقع یک دریاچه بسته است، به دیگر آب‌های آزاد دسترسی ندارد و این سموم و عناصر سرطان‌زا را در خود حفظ می‌کند.

بسیاری از گونه‌های دریای خزر بر اثر همین آلودگی از بین رفته یا جمعیت آن به‌طور چشمگیری کاهش داشته است.

به اعتقاد بسیاری از کارشناسان، سموم موجود در دریا به بدن آبیان ساکن خزر وارد شده و این سموم از طریق خوردن ماهی به بدن انسان منتقل می‌شود.

در اسفند ماه سال ۱۳۹۲ مسئولان دامپزشکی استان مازندران اعلام کردند مردم باید از مصرف برخی از انواع ماهیان به ویژه ماهیان کفال دریای خزر به طور جدی خودداری کنند. به گفته آنها نتیجه آزمایش‌ها نشان می‌دهد تلفات ماهیان کفال در دریای خزر بیشتر از سایر ماهی‌ها و آبیان این دریاست، به همین خاطر مردم باید از مصرف ماهی کفال خودداری کنند.

مدیرکل دامپزشکی مازندران عمده‌ترین دلیل تلفات کفال ماهیان دریای خزر را آلودگی آب این دریا و رودخانه‌هایی که به خزر می‌ریزند اعلام کرده بود.

+++++

برچیده تبرستان از رادیو زمانه 1-10-2014

<http://www.radiozamaneh.com/179280>